

נחל זהר

פירושים וחיידושים בספר הזהר הקדוש
על סדר פרשת השבוע

על פי ההקדמות אשר בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן מברסלב זצוק"ל

בוהר דא יפקון ביה מן גלותא ברחמים

להבין דרך הלימוד ומטרת עלון זה נא עיין בהקדמה בגב העלון

תרגום ללשון הקודש

זהר הקדוש - חיי שרה קכט.

ואברקם זמן בא בימים וחי' ברוך את אברקם בכל. רפי יהודה פתח, (תהלים סח) אשרי תבחר ותקרב ישכן הצריף. הפסוק הזה נתבאר, אבל אשרי האיש שדרכיו פשרות לפני הקדוש ברוך הוא, והוא התרצה בו לקרבו אליו.

בא ראה, אברקם התקרב אליו, ותשוקתו היתה כל יום בזה. ולא התקרב אברקם ביום אחד או בפעם אחת, אלא מעשיו קרבוהו בכל ימיו מדרגה לדרגה, עד שהתעלה בדרגתו.

כשהיה זמן ונכנס לדרגות עליונות פראוי, שפתיב ואברקם זמן ואז בא בימים, באותם ימים עליונים, באותם ימים יודעים בסוד האמונה. וחי' ברוך את אברקם בכל. שמישם יוצאות כל הכרכות וכל טוב.

אשריהם בעלי התשובה, שהרי בשעה אחת ביום אחד ובפעם אחת] ברגע אחד קרבים לקב"ה, מה שלא היה כך אפילו לצדיקים גמורים שהתקברו לקב"ה בכמה שנים. אברקם לא נכנס באותם הימים העליונים עד שהיה זמן, כמו שנאמר. וכן דוד, שפתיב (מלכים א א) והמלך דוד זמן בא בימים. אבל בעל התשובה מיד נכנס ונדבק בקב"ה.

רפי יוסי אמר, שנינו, המקום שבעלי התשובה עומדים בעולם החוץ, אין לצדיקים גמורים רשות לעמוד בו, משום שהם קרובים למלך יותר מכלם, והם מושכים עליהם ברצון חלב יותר וקב"ה רב להתקרב למלך.

ואברקם זמן בא בימים וחי' ברוך את אברקם בכל. רפי יהודה פתח (תהלים סח) אשרי תבחר ותקרב ישכן הצריף, האי קרא (צד ע"ב) אתמר, אבל זכאה הוא בר נש דאירחי אתבשרן קמי קודשא בריה הוא ואיחי אתרעי ביה לקרבא ליה לגביה. תא חזי, אברקם אתקריב לגביה ותאובתיה דיליה הוה כל יומי פחאי, ולא אתקריב אברקם פיומא חדא או פומנא חדא, אלא עובדי קריבו ליה בכל יומי מדרגא לדרגא, עד דאסתלק בדרגוי.

ד הוה סיב ועאל בדרגוי עלאין ברגא חזי דכתיב ואברקם זמן, ובריו בא בימים באיניו יומיו עלאין באיניו יומיו ידועאן ברגא דמחוימונתא. וחי' ברוך את אברקם בכל. דמתמן נפקין כל ברכאן וכל טיבו.

זכאין אינו מאריחו דתשובה דהא בשעתא חדא פיומא חדא ברגא חדא (דף קכט ע"ב) קריבין לגבי קודשא בריה הוא, מה דלא הוה הכי אפילו לצדיקים גמורים דאתקריבו גבי קודשא בריה הוא בכמה שניו. אברקם לא עאל באיניו יומיו עלאין עד דהוה סיב במה דאתמר. וכן דוד דכתיב (מלכים א א) והמלך דוד זמן בא בימים. אבל מאריה דתשובה מיד עאל ואתדבק ביה בקודשא בריה הוא.

רפי יוסי אמר תנינו אתר דמאריחו דתשובה קיימו ביה, כהוא עלמא, צדיקים גמורים לית לון רשו לקיימא ביה, בגין דאינו קריבין למלכא יתיר מפלחו, ואינו מושכי עליהו ברעויתא דלכא יתיר ובחילא סגיא לאתקרבא למלכא.

ליקוטי מוהר"ן

ובו מביא מעט ממאמר הזהר על הפרשה

תורה נט חלק ב'

תברתה. ובאמת זאת הבחינה בעצמה, הינו מה שהוא בין המצוות כנ"ל, זאת הבחינה היא גם כן יקרה מאד. ועליבן מי שהוא צדיק מנעוריו והולך בדרך הישר מימיו, מדרגא לדרגא, כמו שפתיב באברקם (בראשית כ"ד): ואברקם זמן בא בימים - שאברקם בא לדרגא שלו עלידי הימים, כמוכא בוהר (חיי שרה דף קכט.), כי בן שלש שנים הפיר את בוראו (נדרים לב), והיה הולך תמיד מדרגא לדרגא. ומי שהוא בבחינה זו, הוא מפסיד עלידי הזריוות. כי כשהוא

יש זריז ונשכר, זריז ונפסד (ע' פסחים נ:). כי דע, כי מצוה גוררת מצוה (אבות פ"ד). נמצא שהמצוה גוררת את הכרתה. ובדאי יש איזה בחינה בין המצוות, מה שהוא בין מצוה למצוה, שהוא מקשר מצוה אחת לחברתה, אשר עלידי זה המצוות נגדרים אחת אחר

זריו גדול ורץ בנריות ממצוה למצוה, אזי הוא מפקיד עלידינה את בחינת הקדשה, מה שהוא בין מצוה למצוה כנ"ל. פי עלידי זה הנריות הוא עובר ומדלג על הבחינה הזאת, פי המצוה בעצמה הולכת אליו, פי היא נמשכת ונגררת אליו עלידי המצוה ראשונה, שנגררת את השניה כנ"ל. וכשגם הוא רץ בנריות אל המצוה, אזי יוכל לדלג ולעבר את הבחינה הנ"ל, דהינו מה שהוא בין המצוות כנ"ל, ועלכן הוא זריו ונפקד. אבל כששוקה קצת, יוכל בתוך כך להשיג גם הבחינה שבין המצוות כנ"ל. וכל זה – למי שהולך בדרכי ה' כפוך מנעוריו. אבל מי שצריך לעשות תשובה, הוא צריך דוקא להיות זריו גדול מאד מאד, למחר ולרוץ מאד, להמלט על נפשו, ואסור לו לשחות כלל לעמוד ולהתישב, פי בעליתשובה אינו הולך מדרגא לדרגא כלל, ואין בינו ובין הקדשה שום בחינה הנ"ל, פי הוא צריך להתחיל מתחיל, והוא צריך לרוץ ולדלג אל הקדשה, כמובא (תורה מ"ט חלק א), שהבעליתשובה צריך לדלג על מה שצריך לדלג, ולקפץ אל הקדשה בנריות גדול. ואיש כזה הוא זריו ונשפר כנ"ל: ובחינה שבין המצוות כנ"ל הוא כגון: וידבר ה' אל משה לאמר ועשית. וכודאי יש עבודה גם באלו הדבורים, שהם קדם המצוה. פי עקר המצוה בעצמה נאמר בתורה אחר-כך, אחר תבת ועשית, אבל באמת בודאי גם בפסוקים הנ"ל שבין מצוה למצוה, יש בהם עבודה. וזהו בחינה הנ"ל מה שבין מצוה למצוה. ועוד יש בזה ועין במקום אחר (בלקו"א סי' כב) מענין זה, שבאמת יש עבודה גם בפסוק וידבר וכו':

סוף תורה מ"ט

...שיף לעיל: ויש כגבור לרוץ ארח וכו' – פי צריך התגברות גדול וכו' לרוץ ארח הזה, שהיו יכולים לילך בזמן שהיו ישראל נזופים, ועכשו רצים במהירות גדול זה הדרך וכו', עד כאן לשונו. בעת שאמר זאת התורה, שמעתי אז מפיו הקדוש ענין זה בבאור יותר, שאמר בפרוש ענין זה, לענין בני אדם הזוכים לעשות תשובה על העבר. ואמר, שאף-עלפי שזוכים לתקן מה שעבר, אף-עלפי כן עדין היכן הוא אותו הזמן שהיו רחוקים מהשם יתברך, שהיו יכולים לעבד את השם יתברך באותו הזמן, ובדאי צריכים לתקן זאת, דהינו להשלים ולמלא את העבודה שהיו יכולים לעבד את

השם יתברך ככל אותו העת שהיו נזופים מלפניו יתברך ורחוקים ממנו. על-כן אחר שזוכין להתעורר לתשובה, צריכין זריות גדול בעבודתו יתברך, ולרוץ מאד מאד, כדי שיוזב עלידי זריות עבודתו לתקן ולהשלים גם הסרון העבודה של הימים שעברו, פי עכשו צריך לרוץ במהירות גדול זה הדרך שהיה יכול לילך בזמן שהיה רחוק מהשם יתברך. ואמר לאנשיו בזה הלשון: איר דארפט זיך זיער יאנין, איר זאלט נאך קענין עפים האפין:

תורה כ"ב חלק א סימן ט'

ידע, פי שני העדיים שהתירו בחורב מנעשה ונשמע, הם בחינת בראשית ברא, כמובא בספרא דצניעותא (פ"ח): בראשית – דא מאמר, ברא – חצי מאמר. דא עדין עלאה. עדין תתאה. חכמה עלאה. חכמה תתאה. אב וכן. פי נעשה ונשמע הוא בחינת נסתרות ונגלות: נעשה הוא בחינת נגלות, הינו המצוות שאפשר לכל אחד לקום לפי מדרגתו, ונשמע היא בחינת נסתרות, מה שהוא גבוה ונסתר ממנו, שאינו יכול לעשות עבודה בזה. למשל: אצל כל מצוה יש דברים שפכיבות המצוה, פי מלבד הצווי הנאמר בתורה לקום המצוה, יש עוד לזה דברים בתורה, כגון: וידבר ה' אל משה ושאר דבורי התורה שפכיבות המצוה. ועבודה שיש בדבורי התורה הללו שפכיבות המצוה, הם בחינת נשמע, בחינת נסתרות, פי המצוה בעצמה אינו יכולים לקום, אף העבודה שיש באלו הדבורים אין אנו יודעים, וזה בחינת נשמע, בחינת נסתרות. וזה בחינת תורה ותפלה; נעשה הוא בחינת תורה, הינו הנגלות, מה שיוודע לקום, ונשמע הם בחינת נסתרות, בחינת דבורי התורה, שהם הדבורים של התורה שפכיבות כל מצוה, שהם בחינת נסתרות כנ"ל, שאינו יודע אף לעבד בזה את השם יתברך, בחינת תפלה, שהיא דבקות, פי שמייעה תליא בלבא (תיקון נח). כמו שכתוב (מלכים א ג): ונתת לעבדך לב שמע; ועבודה שפלב זו תפלה (תענית ב), הינו בטול ודבקות לאיניסוף, פי איניסוף הוא בחינת מה שאין בו תפיסה, ומאחר שאין לו תפיסה בזה נהינו בדבורי התורה הנ"ל, פי הוא בחינת נסתרות כנ"ל, הוא בחינת תפלה, דבקות, שהוא רק בטול להאיניסוף:

פירוש נחל זהר

לכל מאמר הוזהר על פי ההקדמות בליקוטי מוה"ר"



ההכנה כראוי אברהם בא בימים, שנכנס לתוך המצוות שבימים בדת ועל ידי זה מאריך ומגדיל ימיו, וזו ברך את אברהם בכרכת האור אשר בימים ובמצוות בכל, דהיינו על ידי הכל שהוא היסוד, המחבר כידוע, שהוא הבחינה שבין המצוות, כי על ידי קדושת היסוד עולה לשהות במחשבה העליונה בדבקות להתכונן על ידי זה למצווה הנגדרת, בחינת סילוקא דיסוד עד אבא ואמא, זקנת החכמה והבינה המביאה לכתר המקיף שהוא האור שבין המצוות. רבי יהודה פתח (תהלים סח) אשירי תבחר ותקרב ושבן הצריה,

ואברהם זמן בא בימים וזו ברך את אברהם בכל. – ואברהם זמן בהכמתו להשיג ולאחוז בקשר שבין מצוה לחברתה, המחוכרת אליה, באותו קשר, אשר זה הקשר הגורר מצוה לחברתה ניתן להשגה בחכמת התכוננותו בזמן השחייה שבין המצוות, ודייקא על ידי הבחינה של בין מצווה למצווה שהוא בחינת דבקות הנובע מהמצווה שעשה כראוי והוא הכנה למצווה הבאה על ידי הדבקות שהוא בחינת מקיף למצווה שעדין לא השיגה, דייקא על ידי זאת

האי קרא (צד ע"ב) אתמר, אבל זכאה הוא בר נש דאזרחי אתכי שרן קמי קודשא בריה הוא ואיהו אתרעי ביה לקרבא ליה לנביה. רבי יהודה פתח ההכנה לבאר ענין כיאת אברהם בתוך הימים, מתוך הבנה ממקום אחר, כתוב אשרי תבחר ותקרב ישכן הצריד, אותו פסוק נאמר כבר בכדי לבראו בדברי חז"ל, אבל עתה נבארו לפתיחת ענינו כנ"ל כי אשרי אותו האיש אשר דרכיו כשרות לפני הקב"ה עוד מילדותו, כאברהם אשר הכיר את בוראו בגיל ג' שנים ומאז עלה בכל עת מדרגה לדרגה והיה זריו למצוות להשכים בבוקר, אך שוהה היה בין מצווה למצווה כראוי, עד שהקב"ה התרצה בו במעשי המצוות לקרבו אליו, להיות נשכר בדבקות אשר בשחייה, בזכות קדושתו ועלייתו כסדר מדרגה לדרגה תמיד ללא כל פגם החותך קשר גרירת המצוות.

תא חזי, אברהם אתקריב לנביה ותאובתיה דיליה תהו כל יומיו בהאי, ולא אתקריב אברהם ביומא קרא או בזמנא קרא, אלא עובדיו קריבו ליה בכל יומיו מדרגא לדרגא, עד דאסתלק בדרר גוי. – בא וראה אברהם התקרב אליו מצידו וה' קרבו אליו כנ"ל, ותשוקתו הייתה כל ימיו בזה הדבר, להיות דבק בו יתברך על ידי המצוות, ולא התקרב אברהם כבעל תשובה המדלג וקופץ לתוך הקדושה ביום אחד או בזמן אחד, אלא מעשיו הקדושים קירבו אותו לדבקות בו יתברך אשר נסתרת בתוך כל הימים על ידי כל היסוד כנ"ל בברית וקשר העושה קשר בין המצוות עד שעלה מדרגה לדרגה, כסדר בבחינת מצווה גוררת מצווה דרגה גוררת דרגה על ידי הדבקות המכונה שביניהם. עד שעלה בדרגתו המיוחדת לו להיות מקושר בשורש נשמתו הנעלה, ראש למאמינים במידת האמונה שמעל השכל והחכמה, בא בימים להיות זקן וחכם בסוף ימיו, בכדי להיות נשלם בעולם הבא מדרגה לדרגה גם כן.

כד תהו סיב ועאל בדרגין עלאין פדקא חזי דתיב ואברהם זמן, וברין פא בימים באינן יומין עלאין באינן יומין ידיעאן פרוא דמחיימנותא. – כאשר היה זקן בחכמת שהייתו והתבוננותו ונכנס לדרגות העליונות כראוי בזכות ההכנה כראוי שבין המצוות, וזהו שכתוב ואברהם זקן בחכמתו, ואז על ידי החכמה בא בימים, שנכנס לתוך הימים להשיג המצוות להיות נשכר מהם, עולמו ראה בחייו, ועלה ונכנס באותם השגות של דבקות שהם ימים עליונים, באותם ימים ומידות ידועות שמושיגים בכל הדרגה ודרגה, כסדר האמונה, דהיינו על ידי האמונה שהיא מקיפה לכתר ורצון ותשוקה ודבקות של העולם והמדרגה שהיה בה במצווה הקודמת, והבן. כי אברהם ראש למאמינים על ידי תשוקתו מצד עצמו להתקרב אליו יתברך כנ"ל ודבקותו מצד השפעת הכורא לקרבו אליו כנ"ל שהיא הבחינה שבין המצוות, דייקא על ידי הדבקות גדלה אמונתו אשר מעל השכל, להיכנס על ידה למדרגות שבעולמות שמעליה מלכות אמונה שבאותו עולם חדש עד שישגי דבקות וכתר וקשר חדש, והזור חלילה עד שישגי אמונה נעלה חדשה מדרגה לדרגה כנ"ל.

ויי ברה את אברהם בפל. דמתמן נפקין כל פרכאן וכל מיבו. – וה' ברכ את אברהם בכל, בברית וקשר היסוד שבין מצווה למצווה

כנ"ל שמשם מוזאת הדבקות שבין המצוות יוצאים כל הברכות וכל הטוב להיות נשכר מהם.

זכאין אינן מאריהון דתשובה דהא בשעתא קרא ביומא קרא ברנעא קרא (דף קכט ע"ב) קריבין לנבי קודשא בריה הוא, מה דלא תהו חכי אפילו לצדיקים גמורים דאתקריבו נבי קודשא בריה הוא בכמה שנין. אברהם לא עאל באינן יומין עלאין עד דתהו סיב פמה דאתמר. וכן דוד דתיב (מלכים א א) ותמלך דוד זמן פא בימים. אבל מאריה דתשובה מיד עאל ואתדבק ביה בקודשא בריה הוא. – אשריהם בעלי התשובה הזרזים ונשכרים הקופצים מיד לתוך הקדושה ללא שהיה, אלא זכותם שבמסירות נפשם לעזוב החטא החותך קשר המצוות, ובוחרים לחדש הקשר והברית אליו יתברך מתוך תשובה מאהבה, שעל ידי זאת המסירות יכולים לקי פויץ ולדלג מיד לתוך הקדושה העליונה שלא כסדר הכלים מדרגה לדרגה, שהרי בשעה אחת ביום אחד ברנע אחד מודלגים על כל המדרגות שהפסידו ומתקרבים לפני הקב"ה בדבקות עליונה, מה שלא היה כן אפילו לצדיקים גמורים שהתקרבו לפני הקב"ה בכמה שנים כסדר מדרגה לדרגה מעט מעט. צדיקים כמו אברהם אשר לא עלה באותם השגות של בחינת ימים עליונים של אמונה, עד שהיה זקן ושוהה כמו שנאמר. וכן דוד הצדיק, התקרב אליו יתברך בעליה כסדר מדרגה לדרגה במתינות ובהכנה זקנה לכל מצווה, להשיג הימים כמו שכתוב והמלך בחינת מלכות אמונה שעל ידה עולים בדרגות כנ"ל, דוד זקן בחכמה לשתוק ולשהות בין מצווה למצווה ועל ידי זה בא בימים כאברהם ברבות הזמן מעט מעט. אבל לעומתם בעלי תשובה מיד קופצים לתוך הקדושה בזרזותם, עולים ונדבקים בו בקב"ה על ידי מסירות נפשם לעזוב החטא בתשובתם מאהבה.

רבי יוסי אמר תנינן אתר דמאריהון דתשובה קיימי ביה, כההוא עלמא, צדיקים גמורים לית לון רשו לקיימא ביה, בגין דאינן קריבין למלכא יתיר מפלחו, ואינן משכי עליהו ברעיתא דלפא יתיר ופחילא סניא לאתקרבא למלכא. – רבי יוסי אמר, למדנו כי מקום שבעלי תשובה עומדים בו כמלאכים קדושים, באותו עולם הבא שלהם, עולם נסתר של דבקות ואמונה נעלמת ובלתי ניתנת להשגה בשכל והכמה, שם צדיקים גמורים אין להם רשות לעמוד בו, שאין נקנה להיות רשותם לעמוד שם אלא לפי בחינת עבודה שלהם, מפני שאותם בעלי תשובה קרובים למלך, למידת המלכות ולאמונה בו, יותר מכולם, והם מושכים עליהם רצון הלב גדול יותר מן הצדיקים ובה גדול לקפוץ ולדלג להתקרב למלך ולסוד האמונה כנ"ל, שהרי לא הכירו את בוראם בשכל ואמונה בהדרגה, אלא שמתוך רפש ומיט שהיו שקועים בו נכנסו באמונה למסור נפשם ורצונם הרע ולהשתוקק ברצון דקדושה להתקרב אליו יתברך מתוך אהבה פנימית שהייתה נסתרת בהם. שעל ידי זאת ההשתוקקות דייקא ממקום הרחוק זכו להיות בעלי כוח, זרזים ונשכרים בשכר סוד האמונה והדבקות בכתר המלך. ויהי רצון שנזכה בקרוב מיד בדילוג וקפיצה ודילוגינו עליו אהבה בתשובה שלמה מאהבה שעל ידי זה תבוא הגאולה כידוע במהרה בימינו אמן כן יהי רצון.



עלון זה מטרתו לעודד את הציבור לגלות ולהחדש בהבנת מאמרי הזהר, על פי תורותיו של רבנו הקדוש, אשר המה הקדמות עמוקות לכל חלקי התורה ובפרט ללימוד הזהר, כפי המובא בדבריו: "אמר התורה שלי היא כולה הקדמות" (שיחות הר"ן קצ"ט). והוא בעיקר לפי הכלל החמישי לדרך לימוד ליקומי מוהר"ן המובא בספר ביאור הליקוטים להרב רבי אברהם בן רבי נחמן זצוק"ל. וזה לשונו "...הוא כל מקרא או מאמר חז"ל, שמזכיר קצת מאתה לאיזה ענין, פורב בוונתו על כל הענין ונכנס ונתבאר כל המקרא והמאמר חז"ל בזה הענין". עכ"ל. כלומר שכללי התורה וההקדמות שמביא רבינו הקדוש בתורתו המה מפרשים את כל המאמר שמביא בדבריו רק את חלקו בספריו. והבא לעיין בתורתו ובהר, יראה בעיניו ממש איך כל כללי תורתו נמצאים בכל מאמר הזהר והוא פלאי. ויש להבין קצת הענין בפרטות כי ידוע אשר נשמת רבנו הקדוש ונשמת רשב"י אחת המה, כמובא רמז לכך בספר כוכבי אור, כי גימטריה נחמן בן שמחה וכן גימטריה שמעון בן יוחאי חושבן דין כחושבן דיון. לכן נרמז אור חכמתם הגדול בשם העלון נחל זהר, שהרי נחל הוא על שם הנחל נובע מקור חכמה המאיר ומגלה זהר רשב"י הנסתר, שהוא אור הזהר הקדוש. נא ונא ראו בעצמכם לחדש בדרך לימוד זה להוציא עצות למעשה ולהתחזקות בעבודת ה' ויתקיים בנו מאמר הזהר: **כהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. במהרה בימינו אמן.**

עצות על פי הלימוד



- א. על ידי שהזור בתשובה מאהבה יכול להיכנס בזמן מועט לקדושה גבוה מה שאפילו צדיקים גדולים לא זוכים לזה בזמן רב.
- ב. צריך להזהר בעת שמזדרז לקיים המצוות שלא יהיה זריז נפסד, שיפסיד הדבקות שיכול לזכות לה בין מצוה למצוה, לכן ראוי שישהה כפי הצורך בעת שניתן כדי שיוכה לזאת הדבקות בו יתברך.
- ג. לזכות לאריכות ימים, דהיינו שהימים שלו יהיו מלאים בקדושה נעלה, הוא על ידי שמקיים את המצוות באמונה שלמה.
- ד. על ידי קיום המצוות באמונה והכנה ראויה עולה בכל פעם מדרגה לדרגה ועיקר עלית המדרגה הוא מה שזוכה בכל פעם לאמונה יותר נעלה בקיום המצוות.

תפילה על פי הלימוד



רבנו של עולם, מלך רחמן, זכנו לקיים בכל יום ויום המצוות בזריזות גדול לבלי להשתהות שלא לצורך, ותן לנו חכמה ודעת להכנס לתוך הקדושה שבמצווה ונזכה להיות באים בימים, להכנס לתוך פנמיות הקדושה הנסתרת שבכל יום ויום בכל מצווה ומצווה ותן בנו אמונה בזכות אברהם אבינו ראש למאמינים, כי בני בניו מאמינים בני מאמינים, ולבנו משתוקק אליך לעשות רצונך בכל עת. אנא תן בלבנו כח גדול לחזור בתשובה שלמה מאהבה על כל הזמן הרב שהפסדנו קיום המצוות, ונוכל לדלג בכוח התשובה מיד אל תוך הקדושה בלי שום מניעה ונזכה לדבוק בך על ידי קיום מצוותך, וגם בעת ההכנה למצווה נזכה לדבוק בך בשמחה רבה, ועל ידי קיום המצוות נזכה לקיים בכל עת עוד מצוות, בבחינת מצוה גוררת מצווה. ונעלה בכל עת מדרגה לדרגה כסדר, כפי מעלתם של כל הצדיקים בכל הדורות, ולא נפסיד הבחינה של הדבקות שיש בין המצוות. ובעת שכן אנו צריכים להזדרז בתשוקה גדולה בתשובה, גם כן נזכה להיות נשכרים דייקא על ידי הזריזות למלא הקדושה שהחסרנו בזמן שהיינו נזופים לפניך. רבנו של עולם, זכינו בכל פעם לעלות מדרגה לדרגה בסוד האמונה שלמה בכח התפילה, כפי שזכה לה דוד המלך אשר אמר ואני תפילה, כי הנושא ידיו בתפילה הוא באמונה בבחינת ויהי ידיו אמונה, ותרגם יהונתן והואה ידיו פריסן במהמנותא בצלו, ונזכה להרבות

בתפילה בדבקות על ידי האמונה, שנאמין שאתה שומע ומאזין תפילתנו ונזכה על ידי הדבקות הגדולה בעת התפילה וכן בעת ההכנה למצוות והדבקות שבה, לתיקון הברית. ועל ידי זה התיקון בא יבואו כל הברכות כשם שברכת את אברהם אבינו בכל הברכות וכל טוב שבעולם, ובזכות דוד אשר אמר אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך ושבה את הצדיקים ובעלי התשובה בהם בחרת לקרבם לשכון בחצרות קודשך בקיום המצוות. נזכה גם אנו עתה להתקרב אליך ללא כל מניעה. ונזכה על ידי התשובה הנעלה לגאולת עולם ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב במהרה בימינו אמן



לעילוי נשמות
מאיר צבי בן הרב נחמן ישראל
ת.נ.צ.ב.ה

להצלת שמעון בן רמונדה רוחמה, ולורע של קיימא
וכן לרפואה שלמה רחל בת מזל ורמונדה רוחמה
בת שמחה

לעילוי נשמת מירה בת אשר
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת דבורה בת חיים
ת.נ.צ.ב.ה

לרפואת חיה ליאורה
בת פטריסיה

ליצירת קשר להארות ותרומות nahalzohar@gmail.com